

01.02 środa	Spotkanie Seniorów Święta Liturgia	godz. 9 ⁰⁰
04.02 sobota	Święta Liturgia. Modlitwy za zmarłych. Wsienoszczoje Bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
05.02 niedziela	Niedziela o Celniku i Faryzeuszu. Sobór św. Nowych męczenników i wyznawców rosyjskich Święta Liturgia. <i>Od poniedziałku 6 lutego jest tydzień bez postu.</i>	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
08.02 środa	Święta Liturgia. Modlitwy za zmarłych.	godz. 9 ⁰⁰
11.02 sobota	Święta Liturgia. Modlitwy za zmarłych. Wsienoszczoje Bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
12.02 niedziela	Niedziela o Synu Marnotrawnym. Sobór Trzech Wielkich Hierarchów i nauczycieli Kościoła: Bazylego Wielkiego, Grzegorza Teologa i Jana Chryzostoma. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
14.02 wtorek	Wigilia Święta Spotkania Pańskiego. Wsienoszczoje Bdienije.	godz. 17⁰⁰
15.02 środa	Święto Spotkania Pańskiego. Święta Liturgia.	godz. 9⁰⁰
18.02 sobota	Sobota Rodzicielska. Modlitwy za zmarłych. Święta Liturgia. Wsienoszczoje Bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
19.02 niedziela	Niedziela o Sądzie Ostatecznym. Niedziela Mięsopestna. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
21.02 wtorek	Zakończenie Święta Spotkania Pańskiego. Święta Liturgia.	godz. 9⁰⁰
22.02 środa	Akatysta za zmarłych.	godz. 9 ⁰⁰
25.02 sobota	Święta Liturgia. Modlitwy za zmarłych. Wsienoszczoje Bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
26.02 niedziela	Niedziela Przebaczenia Win. Niedziela Seropustna. Święta Liturgia. Obrzęd przebaczenia win.	godz. 8³⁰, 10⁰⁰
27.02 poniedziałek	Jutrznia Czytanie Wielkiego Kanonu św. Andrzeja z Krety.	godz. 8 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
28.02 wtorek	Jutrznia Czytanie Wielkiego Kanonu św. Andrzeja z Krety.	godz. 8 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
1.03 środa	Liturgia Uprzednio Poświęconych Darów. Czytanie Wielkiego Kanonu św. Andrzeja z Krety.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰

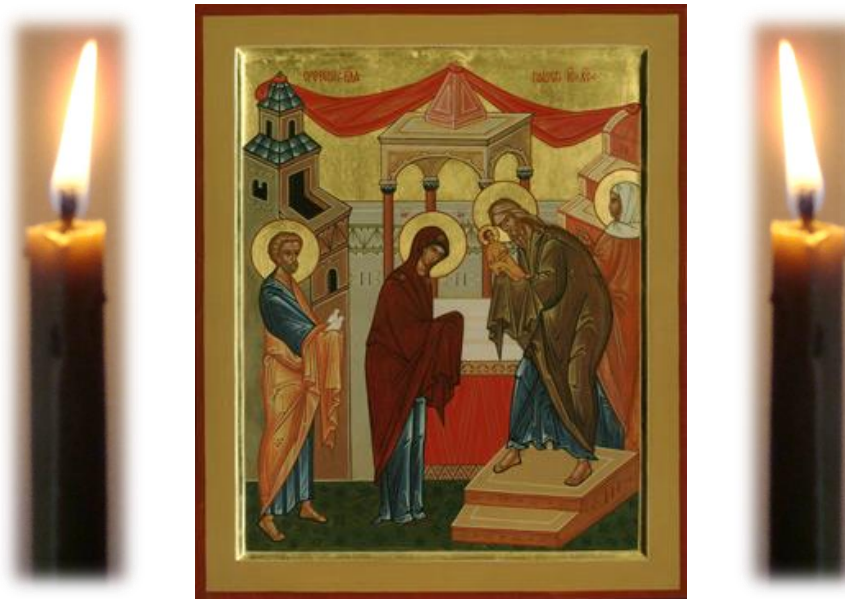
Prosimy o ofiary do skarbonki na pokrycie kosztów druku gazетки.

W Naszej Parafii

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 1 luty 2017, nr 2 (94)

СРЪТЕНІЕ ГДА БГА И СПАСА НАШЕГО ІИСА ХРТА

ТРОПАРЬ, ГЛАГОЛЪ Я:

РАДУИСА, БЛАГОДАТНАА БУЕ ДВО, ИЗ ТЕБЕ БО ВЛЗЕИЪ СЛНЦЕ
ПРАВДЫ ХРТОСА БГА НАША, ПРОСВЕЩААИ СУЩЫА ВО ТМЪ:
ВЕСЕЛИСА И ТЫ, СТАРЧЕ ПРЕНЫИ, ПРИЕМЫИ ВО ОУБДТИА
СВОБОДИТЕЛА ДУША НАШНХА, ДАРУЮЩАГО НАМА ВОСКРЪНІЕ.

КОНДАКЪ, ГЛАГОЛЪ Я:

ОУТРОБУ ДЕНЧУ ОСТІВЫИ РЖТВОМЪ ТВОИМЪ, И РУЦЕ
СУМЕОУНЪ БЛГІВЫИ, ГВОЖЕ ПОДОБАШЕ, ПРЕДВАРНЕА, И НЫНЪ
СПАСА СЕИ НАСА, ХРТЕ БЖЕ: НО ОУМНРИ ВО БРАНЪХА
ЖИТЕЛЬСТВО, И ОУКРЕПИ ЛЮДИ, ИХЖЕ ВОЗЛЮБИЛА СЕИ, ЕДИНЕ
ЧЛВЧКОЛЮБЧЕ.

Pożegnaliśmy proboszcza naszej parafii śp. ks. Mitrata Mikołaja Lenczewskiego

„*Oto dzień, który stworzył Pan*”. „*Radość w sercu*” – zwykł mawiać ks. proboszcz Mikołaj. Więcej tych słów z jego ust nie usłyszymy. Wiernym i wszystkim ludziom, którzy znali ks. Lenczewskiego nie tylko zapadną w pamięci jego powiedzenia, ale także pomysłowość i determinacja w dążeniu do obranego celu. Był prawdziwym proboszczem wszystkich wiernych i jaskrawym impulsem życia parafialnego. Jako pierwszy w parafii organizuje i przyciąga młodzież i tworzy Punkt Katechetyczny. Skupia seniorów parafii i jako pierwszy organizuje dla nich regularne spotkania poprzedzone zawsze Liturgią Świętą. Powołuje i dba o regularne spotkania dla młodzieży studenckiej warszawskich uczelni wyższych przy parafii. Z pieczołowitością troszczy się o jak najlepszy wygląd strony internetowej i zamieszczanie aktualizacji z życia parafii. Nadto był pomysłodawcą i inicjatorem powołania dziecięcego chóru *Katakolczyki*, młodzieżowego chóru *Lestwica*, Chóru Studenckiego im. św. Tatiany, Kameralnego Żeńskiego Chóru im. św. Lidii. Jako wzorowy administrator, pieczołowicie dbał o każdy szczegół wystroju świątyni i wysoką jakość przeprowadzanych remontów w zabytkowej wolskiej cerkwi, a także domu parafialnego. Subtelnie ukrywał swój „krzyż” życia osobistego. Natomiast dla innych miał czas i poświęcał wiele uwagi. Ze zrozumieniem i po ojcowsku pochylał się nad potrzebami wiernych. Dzielił się swoim doświadczeniem kapłańskim z młodszymi duchownymi. Wymagał i stał na straży porządku liturgicznego. Można by przytaczać wiele innych widocznych efektów duszpasterskiej posługi i administracyjno – kulturalnej działalności ks. proboszcza. Kto poznał ks. Mikołaja może sobie więcej dopowiedzieć.

„*Wszystko ma swój czas i jest wyznaczona godzina na wszystkie sprawy pod niebem*”. (*Księga Koheleta 3, 1*).

Wiadomość o śmierci ks. Mikołaja Lenczewskiego przyszła do nas w dzień Bożego Narodzenia. Po ciężkiej chorobie, 6 stycznia w wigilię Pan powołał do siebie duszę ks. Mikołaja.

Od południa 9 stycznia, nieustannie do godzin porannych, nad ciałem zmarłego proboszcza parafii w świątyni, duchowni i wierni czytali św. Ewangelię i Psalterz. Wieczorem o godz. 18.00 odprawiono wielką *panichidę*, której przewodniczył Biskup Siemiatycki Jerzy Prawosławny Ordynariusz Wojska Polskiego w asyście 10 duchownych. 10. stycznia 2017 roku, we wtorkowy mroźny poranek o godz. 9.00 zebraliśmy się w wolskiej świątyni, by pożegnać śp. ks. Mitrata Mikołaja Lenczewskiego, wieloletniego duchownego i proboszcza Parafii pw. św. Jana Klimaka i odprowadzić go do grobu rodzinnego.

Boskiej Liturgii przewodniczył zwierzchnik Kościoła Prawosławnego w Polsce, Jego Eminencja Wielce Błogosławiony Sawa Metropolita Warszawski i całej Polski. Podczas uroczystości pogrzebowych obecni byli również Arcybiskup Łódzki i Poznański Szymon, Biskup Siemiatycki Jerzy Prawosławny Ordynariusz Wojska Polskiego. Świętą Liturgię współcelebrowało 12 duchownych.

Obecnych było wielu zacnych gości i, min. bp. Wiktor Wysoczański zwierzchnik Kościoła polskokatolickiego w Polsce, delegacja Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej

w Warszawie na czele z wymienionym wcześniej ks. bp prof. Jerzym prorektorem akademii, Naczelny Kapelan Więziennictwa Kościoła rzymskokatolickiego ks. Adam Jabłoński, Naczelny Kapelan Więziennictwa Kościoła ewangelickiego ks. Piotr Janik, minister I sekretarz Ambasady Ukrainy w RP Mykoła Jaromluk, przedstawiciel burmistrza Dzielnicy Warszawa-Wola Katarzyna Jaworska, Dyrektor Biura Dyrekcji Generalnej Więziennictwa płk Włodzimierz Paszkowski, były Dyrektor Generalny Służby Więziennej płk Kajetan Dubiel. Świątynia była wypełniona duchownymi, którzy licznie przybyli z innych diecezji oraz wiernymi pragnącymi oddać hołd i „ostatni pocałunek” zmarłemu. Podczas uroczystości pogrzebowych śpiewał chór parafialny pod kierownictwem prof. Włodzimierza Wołosiuka. Śpiew był uroczysty i podniosły, o co zawsze dbał śp. ks. Mikołaj.

W trakcie Boskiej Liturgii, po odczytaniu fragmentu ewangelicznego, w pouczającym słowie homilii zwrócił się do wiernych Jego Ekscelencja Bp Jerzy. Pocieszając pogrążoną w smutku rodzinę i społeczność parafialną, biskup przytoczył fragment Ewangelii, w którym nawet sam Chrystus Bóg tak czysto po ludzku zapłakał nad grobem 4 dniowego swojego przyjaciela Łazarza, chociaż wiedział, że za chwilę go wskrzesi. „*Jezus zapłakał, ale nie popadł w lament i rozpacz – powiedział kaznodzieja – bowiem nasz smutek i płacz musi mieć granice i miarę, która mierzy się nadzieją na to, co po śmierci. Wiemy, że istnieje niebo i raj, ale nikt z nas nie jest w stanie powiedzieć czym jest niebo - konstatuje władca myśli św. Piotra Damasceńskiego? Dzisiaj wszyscy wiemy, że ojciec Mikołaj umarł, ale co się z nim dzieje teraz, pozostaje w sferze nauki Cerkwi, naszej wiary, ale nie w sferze naszego osobistego doświadczenia. Dlatego stojąc przed trumną bliskiej osoby, nikt nie jest obojętny*”.

Jego Eminencja Metropolita Sawa, podczas słowa skierowanego do rodziny zmarłego, wiernych parafii i wszystkich obecnych, przypomniał bogaty biogram śp. ks. Mitrata Mikołaja Lenczewskiego. Powiedział m.in.: „*Odprowadzamy dzisiaj do wieczność ostatniego kapłana z Rodu Lenczewskich poprzez cały XIX, XX i początek XXI wieku. To szczególna generacja duchownych naszej Cerkwi a jednocześnie historia, którą mogliśmy poznawać i się uczyć. Był w pełni oddany Bogu i swojej Cerkwi, którą kochał do końca i jej poświęcił swoje życie. Z wielką sumiennością, dokładnością pełnił swoje obowiązki kapłańskie, proboszczowskie. Był wzorowym administratorem. Pełnił obowiązki kapelana duszpasterstwa więziennego. Na wszystkich stanowiskach przejawiał gorliwość i oddanie w służbie w wymiarze duchowym i fizycznym.*” Metropolita Sawa podkreślił, że pośród trudu posługi duszpasterskiej ks. Mikołaj niemal całym swoim życiem od urodzenia do ostatnich dni życia był związany z wolską parafią. Będąc nawet w szpitalu, złożony ciężką chorobą, zachowywał trzeźwy umysł i troszczył się o swoich wiernych. W ostatnich swoich słowach ks. Mikołaj prosił, aby zawsze o nim pamiętano.

Wiecznaja Twoja pamiat', Ojczje Mikołaju.

ks. Piotr Kosiński